

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

la „Tel. Rom.” într-una cu suplimentul „Fôia Pedagogică”
Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Obstrucțiune.

Parlamentul nostru începe a deveni mai sgomotos și diarele din capitala țerei noastre au materie interesantă din opintirile, cari le face partida așa numită 1848

Este vorba de §. 16 al noului proiect pentru indicatura juriului, care privește restrângerea libertății de presă.

Guvernul cu ori ce preț ține la dispozițiunile din acel §. și guvernul are o majoritate zdrobitoare, căci în sistemul parlamentarismului dela noi nu guvernul atârână dela majoritatea parlamentului, ci acesta, majoritatea atârână dela voința guvernului.

Majoritatea deci în parlament ar fi, voința guvernului încă ar fi, și între asemenea condițiuni numai formalitatea mai lipsesce: terminarea desbaterei și votarea.

Minoritatea din parlament a recurs la o armă, care-i stă la dispozițiune.

Prin cuvântări lungi, prin votare nominală la toate chestiunile, cari vin de a se decide, minoritatea voesce să zădărnicească aducerea unui conclud valid cu privire la §-ul cu restrângerea libertății de presă.

Prin modalitatea acesta se crede, că se va frânge cerbicia guvernului, se va frânge paciența majorității parlamentare.

Acosta este ceea ce se dice obstrucțiune.

Tactica acesta o au mai întrebunțat și încă cu efect și alte parlamente.

Ca să nu mergem prea departe, vom aminti numai despre obstrucțiunea parlamentului din Viena, care a adus ca sine deocamdată numai dizolvarea parlamentului pe un timp ôre-care până se va mai limpedi situațiunea.

Afaceri de natură mai delicată au dat nasceri în Viena scenelor turbulente și obstrucțiunii, care cu succes s'a susținut un timp ôre-care.

S'a frânt egemonia germanilor, slavii încep a se afirma tot mai mult în viața statului, și acesta nu a convenit liberalilor reacționari, căci ați toți reacționarii iau numele de liberal, spre a lucra sub această firmă bine sunătoare.

Curentul național a provocat deci furtuna în parlamentul din Viena, căci acolo sunt bine reprezentate singuraticile naționalități.

Sunt bine reprezentați Polonii, cari ați au cei mai de influență bărbați chemați la conducerea afacerilor statului, sunt bine reprezentați Bohemii, cari sunt un important factor cultural în viața statului.

În parlamentul nostru nu mai este curent național, și decă câte-odată se și pun chestiuni de asemenea natură, se trece cu iuțelă peste ele, căci nu este cine să le susțină.

În timpul din urmă a pus o chestiune de asemenea caracter deputatul Nicolau Șerban, când cu ideea de stat maghiar, dar peste aceea s'a trecut cu iuțelă fulgerului. O mică indignațiune din partea kossuthistilor radicali, și nimica mai mult.

Chestiunea cu libertatea pressei a fost deci ridicată la aceea importantă,

ca prin obstrucțiune să fie silit guvernul a ceda, a se abate dela vederile sale.

Diarele guvernului își dau silința a prezenta lucrurile în colori mai frumoase.

Cu vedită bucurie comentază declarațiunea făcută de către ministrul-president Bánffy, că nu va ceda nici o literă din dispozițiunile proiectului, chiar și dacă sesiunea acesta ar ține vâra întregă, și s'ar continua până la Crăciun.

Din incidentul acesta a devenit parlamentul nostru mai sgomotos. Obstrucțiunea până acuma se face cu succes și se copiază cu fidelitate cea din Viena, care a provocat dizolvarea.

Cât va ține obstrucțiunea, și ce rezultate va avé, acesta ni-o va arăta viitorul.

Congresul naționalităților.

Tôte diarele din România și cele din capitala Ungariei vorbesc despre o întrunire a comitetului instituit de congresul naționalităților (Românii, Slovaci și Sârbii) din Ungaria, ținut în August 1895, care ar fi avut loc în Budapesta în zilele trecute, numai acele diare tac, despre a căror împăcare se tractază mai ales în diarele din România, adică „Tribuna” și „Tribuna Poporului”.

Noi până acuma n'am luat act de ceea întrunire, pentru-că de o parte nu eram siguri dacă într'adevăr s'a ținut séu ba, ér de altă parte nu voiam să ne ocupăm de un lucru de carele cei mai deapropo interesați tac.

Acum însă nu mai este îndoelă, pentru-că avem și o corespondență din Budapesta, care constată întrunirea membrilor acelu comitet, și cetim în diarele din România, că unul din membrii comitetului — părintele Mangra, din Budapesta a călătorit de-adreptul la București, precum se vede, ca să raporteze la anumite locuri, despre cele petrecute în conferența comitetului, ér diarele de acolo și fac us de cele aflate dela d-nul Mangra.

Deci tăcerea nu numai este indicată, din contră, este datoria celor ce știu exact ce s'a petrecut în Budapesta, ca să rectifice scrierile colportate, și cualificate de a alimenta și mai mult nervositatea celor ce trăsese din suspiciunarea patriotismului Românilor din patria noastră, cu atât mai vîrtos, cu cât acelea, nu pot fi adevărate.

Că s'a întrunit comitetul nu pôte surprinde pe nimenea, pentru-că dacă membrii lui au primit mandatul congresului din 1895, trebuie să și facă datoria; — a surprins însă pe totă lumea, și încă foarte neplăcut, că scirea despre întrunire o au adus mai întâiu foile din România și anume organele partidului liberal, publicând și un fel de program al conferinței, și tot ele comunică acum și pretinsele concluse luate în conferență. Ceea-ce dovedesce, că séu de acolo s'a solicitat întrunirea comitetului, séu că unii din cei interesați și-au ținut de datorință a insinua acolo terminul și programul și la urmă rezultatul conferinței.

Așa se vede, că pentru unii ômeni încă nu sunt suficiente persecuțiunile

de până aci, ci afă trebuința de a provoca și altele.

Se va îngrijii jurnalistica maghiară să le facă și astă plăcere.

Mai înainte părintele Lucaciu și Coroian alergau deadreptul la București după conferențele de aici, acuma dela „crisa Tribunei” încôce rolul acesta și-l'a însușit părintele Mangra. Semn, că la cercurile decizătoare prin București este mai agreată „Tribuna Poporului” din Arad decât „Tribuna” din Sibiu.

Étă ce cetim în „Epoca” de Duminică sub titlul „Congresul din Budapesta al comitetului naționalităților”.

„Asupra conferinței comitetului de 12 al naționalităților din Transilvania și Ungaria, adică al Românilor, Slovacilor și Sârbilor — despre care am dat câteva informații, — suntem în poziție de a da următoarele amănunte, în urma unei convorbiri pe care unul din redactorii nostri a avut-o cu părintele V. Mangra.

Constătuirea, care a durat două zile, a fost convocată în scopul de a se aplica programul comun al celor trei naționalități, votat de congresul ținut în 1895, în Budapesta. Constătuirea n'a putut lua însă nici o hotărîre definitivă, căci n'au putut lua parte toți membrii comitetului. Comitetul român, reprezentat prin d-nii Dr. Ioan Rațiu, Dr. V. Lucaciu, Iuliu Coroian și V. Mangra, a fost de față la toate constătuirile.

Cu toate acestea comitetul de acțiune a stabilit o deplină înțelegere în privința necesității de a se începe o luptă comună în interesul îmbunătățirii sôrtei naționalităților.

Așa, de pildă, membrii prezenți ai comitetului de acțiune au admis în principiu convocarea unui congres al naționalităților la Budapesta și prezentarea unui memorandum comun Împăratului Frantz Ioset.

Și acesta trebuie să se facă la toamnă.

Până atunci însă, comitetul de acțiune al naționalităților se va mai întruni ca să facă pregătirile necesare, să studieze redactarea unui proiect de memorandum, să fixeze data congresului și să hotărască modul cum se va preda memorandumul Împăratului. E vorba ca o deputație monstră, a celor trei naționalități, să însotască la Viena pe delegații, cari vor fi însărcinați a înainta Suveranului austro-ungar plângerea celor 9 milioane de năpăstuiți din Transilvania și Ungaria.

Acestă constătuire a fost un bun prilej pentru cei patru fruntași români ca să caute a se împăca și a restabili vechea armonie și solidaritate, care va permite reînceperea campaniei naționale de acum câți-va ani.

Dl Dr. V. Lucaciu a propus următorul program comun de acțiune ca basă de împăcare între cele două fracțiuni ale partidului național român:

a) „Tribuna”, care reprezintă pe dl Dr. Rațiu, președintele comitetului național, să mîergă în deplină înțelegere cu „Tribuna Poporului” din Arad;

b) să se încépă o luptă în consiliile județene;

c) să se deschidă o campanie de conferințe și de întruniri publice în contra proiectelor de legi pe cari le presintă guvernul;

d) să se axecute cât mai neîntârziat programul de luptă al celor trei naționalități și

e) să se încépă o campanie în favoarea federalisării imperiului Austro-Ungar.

Asupra acestor puncte dnii Dr. Ioan Rațiu, Dr. Lucaciu, Coroian și V. Mangra au cădut în perfect acord.

Asupra unui singur punct însă nu s'a putut stabili încă înțelegerea între cele două fracțiuni ale partidului național:

Dl Dr. Vasile Lucaciu a mai cerut restabilirea statului quo ante în ce privește proprietatea „Tribunei” și a Tipografiei. Adică „Tribuna” și Tipografia să nu mai fie proprietatea unor membri ai comitetului național, ci să fie proprietatea întregului comitet și prin urmare al partidului național.

Asupra acestui punct nu s'a luat încă nici o hotărîre. Se tac însă mari stăruințe, ca nu cum-va această condiție să zădărnicească înțelegerea și toți românii de bine speră, că în curînd împăcarea va fi definitivă.

Asupra împăcării părintele V. Mangra ne-a spus următoarele:

„Dacă împăcarea se va zădărnici prin neacceptarea restabilirii statului quo ante, atunci noi, tinerii partidului național, grupați împrejurul „Tribunei Poporului”, vom merge singuri înainte și vom căuta să realizăm întreg programul de luptă, pe care l'am propus dlui Dr. Rațiu ca basă de împăcare.”

Față de acestea dăm loc următoarei corespondențe din Budapesta:

„Veți fi șfat și din jurnalele maghiare, că în zilele acestea (10 și 11 Iunie) s'a întrunit aici comitetul ales de către congresul naționalităților ținut tot aici în 1895.

Membrii români ai comitetului s'au prezentat toți, adică Dr. Rațiu, Coroian, Dr. Lucaciu și Mangra.

Am cercat să mă informez despre cele pertractate și decise în sinul comitetului, dar ômenii au fost foarte rezervați și scurți la vorbă.

Nu mai atâta mi s'a spus, că cestiunea principală a fost: inaugurarea unei activități ôre-care pentru recăștigarea drepturilor naționalităților, s'a vorbit și de convocarea unui congres nou pe toamnă, dar concluse definitive nu s'au luat, nici nu s'a stabilit vr'un program de acțiune.

Am întreat și de sôrtea împăciuirii celor două curente reprezentate prin „Tribuna” (Dr. Raț și soții) și „Tribuna Poporului” (Brote-Slavici și soții), carea era pusă în relief prin foile din România.

La acesta întrebare mi s'a răspuns, că serios nime n'a vorbit de ea.

Ar fi întreat unul din tabera lui Brote de altul din tabera lui Rațiu, că: ôre nu s'ar putea unii „Tribuna Poporului” din Arad cu „Tribuna” din Sibiu, ca se fie pace și concordie în comitetul național? La care cel întreat ar fi răspuns că: „Ba da! n'aveți să faceți altă, decât să împachetați tipografia din Arad și să-o expedați la dnul Sturdza, apoi să veniți la „Tribuna” din Sibiu, și pacea-i gata.”

Relata refero.”

Cine are drept? Mangra prin București, séu cel ce a informat pe corespondentul nostru în Budapesta?

Ambele „Tribune” au avut câte doi stâlpi în comitet, ambele pot fi puse în poziție să facă lumină. Să o facă, pentru-că tăcerea nu mai pôte fi justificată.

Noi deocamdată numai atâta observăm, că după cele pățite, ideea de o „deputație monstră la Viena” nu se pôte nasce din creeri sănătoși.

Salarisarea.

VIII.

Dorind a termina cu expunerile — în unele părți poate nu bine-venite — voi reflecta încă numai la un punct de vedere.

Am amintit, că statul ar fi chemat a se îngriji de bunăstarea clerului. Statutul organic cu privire la acest punct glăsuiesc așa: Sus atinsele părți organice (adecă sinódele, comitetele și consistoriul) ale metropoliei se vor îngriji de timpuriu de mijlocele intelectuale și materiale, care se cer spre ajungerea scopurilor bisericesci, școlare și fundamentale; și încât nu le-ar succeda a acoperi cheltuelile recerute nici în urma colectelor făcute în — și afară de metropolie, intru atâta vor recurge la stat pentru ajutor (Pct. VIII, Introducere).

Biserica e îndreptățită a se întorce către stat pentru ajutor și sprijin material. Acum este timpul, când și statul din a sa parte tinde spre acest scop, ca să se facă un astfel de aranjament cu statul, prin care să se reguleze definitiv cesiunea. Biserica n'ar trebui să se arete indiferentă față de intențiunile cărmei statului, ar trebui ca să începă negocieri cu potestatea civilă în preatinsul scop, și să caute a informa cercurile conducătoare asupra dispozițiilor amicale ale bisericii, niusind a le căștiga bunăvoința.

Ori cum s'ar desvolta afacerile, biserica este avisată a se rezima de multe-ori pe potestatea civilă. Fără sprijinul aceleia nici executivă nu poate să existe în biserică, pentru-că în cas de rezistență, adese numai forța brută ajută.

Amintii aceste pentru a înțelege și cei „cu gură mare“ (Dlor vor erta, că dîc așa) din ai noștri, cari susțin, că biserica și fără stat poate fi, și că nu avem trebuință de mijlocirea statului la nimic. Dîc: Nici o legătură cu el! — O astfel de politică bisericescă prea triste róde aduce. Contribue la destrăbălarea clerului și poporului. Mai eclatantă dovadă unde trebuie, ca chiar ajutorul de stat, care cu tóte că biserica nu l'a primit în condițiunile puse, totuși unii din preoți l'au cerut și primit și fără concesiunea bisericii.

Așa ar păți-o biserica și cu regularea, pusă în perspectivă de stat, și dotațiunea clerului, necăutând de cu timp a și asigura interesul prin a întreprinde la stat.

În acest scop, de odată cu intenționata regulare în sfera proprie de activitate și paralel cu aceea a salarilor clerului, Veneratul Cap al bisericii și resp. Consistoriul ar lucra conform cu dorința obștei clerului nostru ortodox, când ar începe pertractările și cu cărmei țerii și ar putea exopera o dotațiune corespunzătoare dela stat.

Și o acțiune comună cu alte biserici, mai ales cu sora bis. sərbă, s'ar putea întreprinde în acest obiect.

Exoperând dela stat introducerea unei dări generale a cultului, cred, biserica s'ar putea pune în poziția de a nu se frământa pe viitor din cauza neajunsurilor materiale, și mai cu succes ar lucra pentru binele religios-moral al fiilor sei sufletesci.

Visul de aur al preoțimeii ar fi împlinit. Cu glossa ar preamări pre bărbatul, care realizază acest vis

Nu suntem noi preoțimea însă atât de materialisti, ca să pretindem ca visul nostru în așa formă să se realizeze cu ori ce preț. Interesele bisericii mai presus de tóte!

Salarisarea din partea statului pentru noi numai așa are înțeles și sens, când înțelegem bisericești și autonomia bisericii rămân nealterate. Pentru blidul cu linte nu trebuie nime să jertfescă comóra sa cea mai scumpă din lumea asta.

Fii mașteri ai bisericii și nemernici am fi, neînțelegând interesele bisericii

și jertfindu-le pentru interesele materiale. Ocara lumii, a posteriorilor ne-ar ajunge și blăstemul

Conduc de cel mai curat îndemn pentru binele bisericii și vrînd a preveni anumite pericole ce amenință, nu din fundulie — am dîs.

Preotul V. G.

Din parlamentul maghiar.

Sedința dela 12 Iunie 1897 st. n.

Sedința a fost foarte slab cercetată. Abia s'au întrunit 43 de deputați.

Înainte de a se trece la ordinea zilei, deputatul Olay Lajos cere dela presidiu, ca să îndrume pe ministru a ră-punde la interelațiunile a căror termin a expirat deja, apoi se trece la îmblătirea §-lui 16 a proiectului de lege despre procedura penală.

Okolicsányi László dîce, că proiectul prezentat e reacționar și guvernul caută a se substra și a substra și organele sale dela judecata opiniunii publice, de sub jurile de presă.

Nu acestor jurii sunt predate spre judecare abuzurile cu puterea publică, călcarea dreptului electoral, călcarea necompetență a domiciliului, vătămarea exercițiului liber religios și altele. Când moralitatea publică atât de mult a decăzut ca la noi, nu e permis a restrînge liberă opiniunea publică, tocmai pentru ameliorarea moralității publice.

După pauză vorbește contra proiectului contele Károlyi István, carele declară totodată, că pășese în partida contelui Apponyi.

În vorbire contele K. declară și el, că prin actualul proiect prin distincțiunea ce face între onóra privată și oficială și anumite casuri le substra dela curțile cu jurați, cari sunt expresiunea opiniunii publice și le supune judecătorilor, guvernul nu țintese la altceva, decât ca adevărul să nu iese la ivelă acolo unde nu-i convine și în cas de necesitate să se potă scutura de ómeni, cari i-au devenit incomozi.

Afară de aceea proiectul este prezentat și într'un timp foarte nepotrivit, când corupțiunea e în flóre și agitatorii naționalităților se folosesc de tóte ocasiunile și faptele noastre pentru de a ne discreditat înaintea străinătății. Libertatea de presă e mai tare, dar mai presus decât sórele pe ceriu; acesta luminază numai pământul, până când acela luminază sufletul și mintea ómenilor.

Tot în înțelesul acesta vorbește și Polczner Ienő, accentuând și el agitația „popilor și a dascălilor“ naționalităților, care fără presă liberă nu va pute fi demascată. (Mai corect dîs: presa jidano-maghiară nu va pute inventa nepedepsită agitație în sarcina preoților și învățătorilor naționalităților nemaghiare. Red.)

Discuțiunea se va continua.

La sfîrșit Makfalvay Géza prezentază o interpelațiune în cauza grevei muncitorilor, cari nu vor să efectuiască secerișul pe șesul de jos al Ungariei.

Ministrul răspunde, că dacă aceștia nu vor vrea să lucre, va pune la dispoziția agricultorilor lucrători străini și miliția.

Casa i-a la cunoscința răspunsul.

După prezentarea altei interpelațiuni în cauza suspendării vicecomitelui din com. Timișóra, ședința se încheie.

Sedința dela 14 Iunie n. 1897.

În ședința de ađi s'au prezentat spre desbatere nóue proiecte de lege militară, cu întreruperea desbaterei asupra proiectului de lege despre procedura penală.

Raportorul München Aurel accentuează, că proiectul de lege privitoriu la institutul de honveđi țintese la o educațiune națională a oficerilor pentru honveđime. Școala de cadeți dela Academia Ludovica va deveni academică pentru oficerii de honveđi și de același rang cu Academia Teresiana de lângă Viena. Elevii acestei academii vor eși din institut deadreptul ca oficeri. Ca curs pregătitor se înființază o școlă superioară. Afară de acesta se vor înființa și dóue școle de cadeți cu câte un curs de 4 ani și în care vor fi primiți 100 de bursieri. Tinerii eșiți din aceste institute vor pute intra și în armata comună. La fine recomandând proiectul, München aduce elogiul ministrului de

honvezi br. Fejérváry, carele țintese la desvoltarea honveđimeii în direcțiune națională.

Toth Iános nu primesce proiectele, cari creșe oficeri și pentru armata comună, care germanizază.

Ministrul Fejérváry reflectază, că înainte cu 50 ani a putut fi vorbă de germanizare, ađi însă . nu. Întrducerea limbei maghiare ne duce la federalism.

Primul proiect a fost primit în general și imediat s'a început și desbaterea specială, la care s'au primit § 1 și 2.

Sedința dela 15 Iunie n. 1897.

Se continuă desbaterea asupra proiectului de lege privitoriu la institutele de honveđi.

Referentul München Aurel dîce, că proiectul de față e menit a transforma în total honveđimea. Cu privire la limbă dîce, că până când armata e comună, până atunci nici limba în institutele militare nu poate fi alta decât cea germăna (Strigări: de Hoch! Hoch! la stînga.)

Ministrul Fejérváry recunoșce, că în Ungaria, ca limba de stat e decretată prin lege limba maghiară, dar în Austria nu e astfel decretată cea germăna. Dacă s'ar introduce în institutele militare din Ungaria limba maghiară, tot astfel ar pretinde cu drept și naționalitățile din Austria să se introducă în institutele militare de acolo limba lor. În provinciile austriace sunt decretate diferite limbi ca limbi de stat, și dacă s'ar introduce în institutele militare din Ungaria limba maghiară, atunci se va introduce federalismul în armată.

Thaly Kálmán cere separarea cu totul a honveđimii de armata comună.

Bolygár Ferencz primesc proiectul, căci se dá posibilitate tinerimei magiare, ca să se pregătască acasă în Ungaria în spirit național pentru serviciu în armata comună, unde astfel vor pute și înainta mai mult ca până aci.

Rátkay impută lui München, că pune Ungaria alătura cu provinciile austriace și dîce, că proiectele de lege militare actuale n'au fost atât urgente, ca pentru ele să se întrerupă desbaterea asupra proiectului de lege despre procedura penală.

Asboth Iános primesc proiectul, dar impută guvernului, că face paradă cu nisce legi pentru cari nu el s'a luptat, ci contele Apponyi, ér acum își atribuie numai sie-și meritul pentru aducerea lor. Speră revisuirea legilor politice-bisericesci.

Tot astfel se exprimă și Okolicsányi László.

Toth János nu primesc proiectul, căci pune nóue sarcine pe țără și dá pretext ministrului de rebel comun ca să se amestece în afacerile honveđimeii maghiare.

Sedința dela 16 Iunie n. 1897.

S'a continuat desbaterea asupra proiectului de lege militară despre institutele de honveđi și s'a primit fără modificări, atât în general, cât și în special. Amandamentele și propunerile înaintate de opozițiune n'au fost considerate. Unii dintre deputații opoziționali în locul acestor proiecte de lege au cerut mai bine să fie provăduțá honveđimeea cu trupe techice și cu artilerie, dar au fost respinși.

După prezentarea alor 2 interpelațiuni, ședința s'a încheiat.

O serbare a tractului Alba-Iuliei.

— 7 Iunie v. 1897.

În ultima mea scrisóre, am spus între altele și aceea, că față de Onorabilul nostru cărmuitoriu N. Ivan, și a distingerii D-Sale în gremiul archidieceșan, fruntașii din tract se pregătesc pentru ași face datorința cu cinste și demnitate. Iată deci Onorate D-le Redactor, căci abia acum numai într'un târziu pot să Vă trimit un raport despre acesta împlinire a datorinței noastre.

Điua de întrunire a fost destinată pe 27 a lunii trecute. Cu o săptămînă înainte de asta Prea-onoratul șef a trimis la fiectare oficiu parochial câte o scrisóre în care anunță ducerea D-sale din fruntea tractului.

Éra totodată în acesta scrisóre invitată și preoțimea pentru darea în sémă a lucrui-

rilor oficióse. Un comitet s'a pus în frunte, ca să facă după vrednicie acesta đi solemnă, care comitet bucurându-se de încrederea tuturor au reușit perfect. Un scurt apel, o scrisóre dela inimă din partea comitetului aranjator — și nimic mai mult — adresată către fruntașii din parochii, a făcut ca în điua de 27 Marcu tot ce a avut de spus mai distins și marcant, proeți în frumoșă nótră uniformă orientală, mireni în — ținută sərbătoréscă — să fie concentrați în școala nótră ortodoxă din Alba-Iulia. Numărul nostru s'a mai sporit și cu câțiva frați din vecinul tract al Orăștiei.

Se alege o deputațiune din sinul prezenților cari atingeau considerabila cifră de 100, care deputație avé să invite pe sərbătoritul đilei la ședința. Nu trecu mult și deputațiunea la 10¹/₂ óre sosese, aducând în mijlocul séu pe simpaticul nostru conducătoriu, care acum se departă dintre noi. Un spontan eu „trădescă“ isbucnesce în mijlocul mulțimeii, la care sərbătoritul resalută cu obicinuita-i dragoste și sinceritate.

Apoi luând cuvântul, ne rostí un frumos, mișcător până la lacrimi și instructiv discurs de adio.

„Vé las — dîce Dl Ivan — de testament al meu iubirea de ném și de biserică, pe aceia dóue scumpe comori să le păziți cu sfințenie cât veți trăi“. Urmézá dupa acestea prezentarea nou denumitului adm. protopesb. a dlui Popovici. Frații l' primesc cu iubire, așteptând, ca pe căile antecesorului să umble câtă vreme va sta în fruntea nótră... Legăm nădejdi bune și de acest „om nou“ al nostru, cunoscându-l de un înflăcărat tîner luptaciu al bisericii și némului.

În urmă mai resună câteva cuvinte de rémas bun, din graiul sərbătoritului, a dlui Ivan, anunțând spre plăcerea tuturor, că cu această ocasiune are fericire de a pune temeiul 100 fl., plus o colectă de 12 fl., a unui convict aici în A. Iulia pentru băeții de școlă de pe teritoriul acestui tract. Étă omul de bunătațe, étă cel ce numai pentru biserică și némul séu se vede a trăi. Cunoșcem și scim bărbăți, cari s'au dus la celea eterne, lăsând în urma lor averi considerabile, dar nimica pe séma némului și bisericii din sinul căruia póte și-au agonisit bogățiile.

După această vorbire din partea d-lui Ivan, ia cuvântul în numele clerului tractual venerabilul preot al Cricăului, G. Muncuș, carele prin un glas duios de emoțiune ne duce la stările acelea triste în cari se afla tractul nostru acum 5 ani, în anul 1892, când, étă din bunătațe lui D-đeu, cel ce conduce destinele ómenimeii și din înalta înțelepciune a Exelenției Sale I. P. S. Archieu și Metropolit Miron, a răsărit în fruntea nótră un om plin de virtute, înzestrat cu frumoșe cunoscințe și însușiri, plin de dragoste către bis. ortodoxă strămoșéscă, care a adus cu sine în mijlocul nostru muncă, zél și alipire către biserică. Frustru cincăstít ș'a achitat rola părintele Muncuș de a răspunde On. D. Ivan. În numele învățătorimii nóstre vorbește cu cald entusiasmand candidatul de preot C. Suciu, asigurând de cea mai sinceră credință și pe viitor.

Isprăvindu-se acetul aranj. Ilie șcu, preot, prin câteva cuvinte căștigă tótá suflarea aci prezentă, pentru a eternisa acesta mărétă și însemnată đi din viața tractului nostru, prin o posare a tuturor în grup. Ideia acceptată cu multă căldură, să-si execută numai decât. După percurgerea acestora a sosit timpul pentru banchet. La 3 óre d. a. s'a început banchetul în sala cea mare din Hotelul „Hungaria“. Toastele și înălțătore vorbiri firesce n'au lipsit, cari tóte au culminat în iubirea de ném și de biserică. Primul toast îl ridică sərbătoritul în sենătatea Exelenției Sale I. P. S. Archieu și Metropolit Miron. Noul adm. P. Popovici și Iliescu preot, pentru fostul nostru conducătoriu, sərbătoritul đilei, dl Ivan, în a căruia distingere se vede prețuit zelul și munca împreunată cu onestitatea.

A mai vorbit preotul Manasse (tractul Orăștie) pentru dragostea dintre cler și întărirea spiritului de corp între membrii lui.

Preotul Rusan pentru noul adm. dl Popovici; Fráncu, preot, pentru fruntașii mireni ai tractului, notari, primari etc. Notariul Crișan pentru învățătorii nostri confesionali.

Plăcut a vorbit și clericul abs. C. Suci pentru fruntașii bisericii noastre din greștii în frunte cu I. P. S. Metropolit. E frumosă cu deosebire partea ultimă din vorbirea d-lui Suci unde se adresează către fostul său șef cam prin următoarele:

„Te duci Prea Onorate d-le, te duci din mijlocul, în inima, în sufletul scumpei noastre arhidieceze, acolo unde încă mulți bărbați iluștri, soți de muncă lucrează pentru înflorirea bis. noastre românești...”

Dute încunjurat de iubirea cea mai curată a tuturor câți sunt aci prezenți, și a tuturor fiilor acestui tract, în fruntea căruia abia 5 ani am fost fericiți să Te avem. Te rugăm transpune Exelenței Sale I. P. S. Arhieru specialele noastre expresiuni de iubire și alipire, spune-i, că în timpurile acestea de asalte pentru biserică noastră, sufletele noastre se liniștesc mult, când ne gândim la Prea Sântia Sa, la tactica și înțelepciunea cu care până acum a condus biserică noastră națională. Spune consilierilor din jurul Sântiei Sale, cumcă în părțile acestea pline de mărețe fapte istorice, biserică noastră are o frumoză și conșcie inteligentă, care întotdeauna își știe face datorința.”

În legătură cu acestea și propune a se trimite Exelenței Sale o adresă telegrafică, de supunere și alipire.

Cu însuflețire sinceră s'a primit! Sa trimis deci cu acesta ocaziune următoarea adresă:

Exelenței Sale

Miron Romanul,
arhiepiscop

Sibiu.

Proșimea tractului Albei-Iulia și fruntașii mireni întruniți din incidentul chemării fostului său șef tractual în gremiul Consistoriului, în număr de peste 80 persoane Vă rog să primiți expresiunea devotamentului și neclătitei alipiri către Exelența Voastră, capul bisericii noastre, urându-Vă ca mulți fericiți ani să conduceți biserică în acestea timpuri grele. Noi — Vă urmăm totdeauna și știindu-Vă în frunte nu ne temem de viitoriul bisericii.

Toți cei prezenți.

Astfelu a decurs și banchetul, unde pe lângă frumoșele vorbiri am fost delectați și de cântările unui cor bine improvizat, cari se alternav cu draguțele melodii ale vestitului muzicant „Coca Costandi”. Pe la orele 6 s'a finit banchetul. În dimineața următoare un grup însemnat de stimatori și amici, împreună cu câteva familii fruntașe din loc, îl petrec la gară pe iubitul, fostul nostru șef, ba unii mai deapropo până în gara Teuș. Astfelu s'a dus dintre noi acela pe care atâta l'am iubit, și acela care mult ni-a putut iubi.

Astfelu am știut noi iubila ducerea unui zelos și prudent conducătoriu din fruntea tractului, care s'a bucurat în mijlocul nostru de o perfectă încredere și iubire.

„Delamag”.

Concertul „Reuniunii de cântări”.

(Urmare).

Punctul al doilea din program a constat din trei cântece pentru sopran: „In vis te vâd” de R. Franz, „Lină ca noaptea” de C. Bohm și „Și n'o vâdu-i” de I. Brahms. Aceste au fost cântate de d-na Maria Crișan, care și în trecut în atâtea rânduri a delectat publicul sibian cu vocea-i frumoasă și cu cântarea-i plină de sentiment.

După aceste a cântat distinsul ôspe al Reuniunii dl D. Popovici „Viorica”, „De ce nu-mi vii” și „Squidilla” de G. Dima. Tote cântecele le-a predat cu o corectitate și destoinicie cu adevărat artistică. În gura acestui ales virtuos cuvintele capătă viață, înviează. Vocea-i puternică și cultivată este curată ca cristalul și în cele mai grele nuanțări și sigură și la cele mai anevoioșe treceri. Dl D. Popovici are priceperea de a produce efect, făcând o drăgălașă melodie și cântare și mai drăgălașă și mai fermecătoare prin o concepțiune subiectivă, proprie, dară neîntrecută a spiritului, ce l'a vârsat compozitorul în melodiile sale. Ceea-ce cântă și simte totodată și ce simte d-sa, ne face să simțim și noi toți ascultătorii și admiratorii lui. La talentul de a ști restălmăci creațiunea com-

pozitorului se alătură și o impunătoare rutină de scenă, care încă și are farmecile sale și pe carea o aplică totdeauna între marginile stricte ale frumosului. La pășirea pe scenă se vede deja artistul de renume european.

Talentul dlui D. Popovici și-a manifestat totă puterea-i fermecătoare în Oratoriul „Ilie” (partea I.) de F. Mendelssohn-Bartholdy, în care a avut rolul prorocului Ilie.

Timpul de aprôpe o oră, cât a durat acesta admirabilă cântare, a fost pentru publicul ascultător un timp de adevărată elevațiune sufletească, în care sentimentele de evlavie, de adorațiune a creatorului și au luat un deosebit avânt, suprimând ori-ce alte preocupățiuni.

După o introducere scurtă de Ilie, începe tânguirea poporului (corului întreg), care în tonuri pline de jale se plânge, că Dumnezeu și-a uitat de el, l-a dat peirii, căci a trecut și vâra și secerișul și nu i-a dat plôie, n'a ascultat rugile lui. Armonia dintre text și melodia cântării este neîntrecută. O jale deosebită te cuprinde mai ales la: „Nu mai e Domn Dumnezeu în Sion”. Acest regret se potențază și își ajunge culmea în duetul ce urmază, și în care s'a distins pe lângă d-na Dima dșora *Tinca Simonescu*. În tonuri atât de frumoșe și sfâșietor de dulci se bocea această excelentă cântăreță, încât te mișca până la lacrimi. „Intins s'a Sionul mâna sa și nu e cine să-l mângăie” a stors lacrimi din ochii vecinului meu. Vocea d-șorei Tinca are un timbru religios și rugător, încât împreună cu frumosul alt al d-nei Dima, de piatră să fii, și încă trebuie să simțesci.

Acest duet, întrerupt de tot atât de rugătoriu, dar mai puternic „Dômne auđi-ne” al corului, prezintă o plăcută variațiune.

Se ivesce acum Obadijah și spune în armonioșe cuvinte, că Domnul a închis ceriul pentru păcatele poporului, dar de voesce să-erte vina, să se întorcă ăr la densul. Pe Obadijah l'a reprezentat clericul nostru și binecunoscutul voronist Vasile Popovici, a căru admirabilă voce posedă un timbru metallic, un lirism, ce te farmecă și înduioșază. Acest dar supus unei scôle artistice pôte să devină de mare preț și să câștige mulți lauri fericitului posesor. Dl V. Popovici a cântat cu pricepere și simț. Cu-i nu-i sună și acum în urechi..... „căci Domnul este îndelung răbdător și similitiv și bun”. Pagubă numai, că a avut ca solist un rol prea scurt, încât numai puține momente ne-am putut delecta la auđirea frumosului său vers. Într'un loc orchestra a prea apăsât arcul, acoperind pe talentatul cântăreț, ăr cuvântul neestetic „Sfășiați-vă” cu prea multe șuerătoare strica puțin armonia întregului.

Corul continuă tânguirea, până-ce un ânger (d-na Dima) mâna pe Ilie spre răsărituri. Urmază quartetul dublu, cântat de d-șorele Geni Moga, Tinca Simonescu și Lenița Cuntan, d-na Dima și d-nii V. Popovici, I. Popovici, Dr. Stroia și M. Voilean. O deosebită surprindere te cuprinde, când auđi, că acești gregari eșiți din mulțimea coriștilor au toți voci bine cultivate și pline de siguranță. Nu le prea compete titlul de gregari, căci toți se ocupă de ani cu cântarea și ar puté fi tot atâția conducători binedisciplinați și isteți.

Un înger (d-na Dima) mâna pe Ilie în Sarefta.

O vâduv (d-șora Geni Moga) îi cere ajutoriu la vindecarea fiului ei. Ilie (D. Popovici) o ascultă și cere dela Domnul „să se întorcă ărăși sufletul întrênsul”. Duetul acesta a fost bine predat. Domnișora Moga și-a susținut poziția destul de grea, deși — ca diletantă — avé în față pe un consumat și instruit virtuos. Nu-i deci mirare, că pe unii, cari n'au luat acesta în considerare, nu 'i-a mulțumit prestațiunea d-șorei Geni, care are o voce de sopran destul de frumoșă, și care — continuând cu cultivarea ei — promite a deveni o vrednică urmașă a mamei sale, d-nei Moga, pe care atât de cu drag o asculta publicul sibian în concertele de mai înainte ale Reuniunii.

Fiul vâduvei se scôla și Ilie îi dă sfatul ca — drept mulțumită — să iubească pe D-đeu din totă inima etc.”

Regele Ahab (Vasile Popovici) face lui Ilie imputarea, că resvrătesce Israilul, în tonuri, cari în mod clasic exprimă isvorul acelei

imputări, — mânia. Baritonul Popovici tot indignat, răspunde, că el și închinătorii lui Vaal sunt resvrătitori. Scena, în care acești doi Popovici, dotați dela Dumnezeu cu bogate daruri, se prezentau publicului cu farmecele cântărilor lor, este de neuitat. Deo-partă veđi și auđi pe un neîntrecut cântăreț și măestru, care și-a ajuns culmea artei sale, predând cu o siguranță uimitore și o naturalitate nesforțată și impunătoare rolul său. Tonurile curg dulce și lin și își produc o iritațiune plăcută, plină de o artistică voluptate. De altă parte un discipul tânăr, cu mai puțină rutină de scenă, dar cu o neprețuibilă voce, care are „un nu sciu ce și nu sciu cum”, încât te gădile și delectază, eșind în valuri armonioșe din gura-i de aur.

Ilie provôcă pe Ahab să adune pe toți prorocii lui Vaal și pe tot Israilul în muntele Carminului. Unii se strige pe Đeul lor, și Ilie pe D-đeul său și se va vedé, care-i cel adevărat, care răspunde cu foc.

Credincioșii lui Vaal jertfesc un bou și îl aclamă.

Partea acesta, unde prorocii lui Vaal strigă să le ajute, mi s'a părut mié cea mai frumoșă. Ceva mai frumos, mai pëtrunđor abia se pôte cugeta ca și: „Vaale, auđi-ne, caută spre a noastră jertfă. Mare đeu, caută spre noi etc.”

Aci ese mai ales la ivelă admirabila instrucțiune, de care s'a împărtășit corul Reuniunii noastre de cântări, pentru care nu mai pot exista greutăți în executarea cântărilor celor mai complicate. Fie care gregar își pare un cântăreț excelent și cântecul lor ca întreg este neîntrecut. Partea acesta, în care diferitele voci, de fete și bărbați, se perondează și întrec unele pe altele, a fermecat pe toți. Vecinul meu dicé: „Vecinic puté să-mi pare rău, să nu fi venit la concert. Așa ceva rar se pôte auđi”.

Când auđi asemenea cântare, nu te miri de credința strămoșilor noastre, că la cântecul lui Orfeu se mișcau pietrele și arborii, ără ferele sêlbatic se prosteneu în jurul lui, ascultând imblândite fermecătoarele lui acorduri.

Dr. Elie Cristea.

(Va urma).

Noutăți.

Alegere de protopresbiter. Ni se scrie, că Mercuri, în 4/16 a lunei curente s'a întrunit la Orăștie sinodul pp. electoral al tract. Orăștiei pentru alegere de protopresbiter. Sinodul a fost condus de comisariul cons. protopresb. Ioan Papiu. Dintre cei 6 concurenți, cari toți au fost puși în candidație, dl A. David a întrunit 29 de voturi, V. Domșa 20, N. Herlea 10, R. Mircea 6, I. Cotuț 1 vot.

Mesa studenților. În anul acesta „Mesa studenților” dela Albina a fost adese-ori cercetată de directorul și profesorii dela gimnasiul de stat, verosimil în urma vr'unui ordm mai înalt.

Joi în 17 l. e. v. o-a cercetat în societatea directorului și d-nul Dr. Gustav Heinrich, profesor la universitatea din Budapesta și membru al consiliului regnicolar de instrucțiune publică, carele în calitate de comisar ministerial a asistat la examenul de maturitate la gimnasiul de stat și la cel ev. lutheran de aici.

D-nul Heinrich s'a interesat de tôte, de mâncări, de prețul lor, de ordine, de disciplină, de economie, etc. și a fost foarte mulțumit cu ce a vâduț, s'a exprimat foarte măgulitor despre acea instituțiune, și despre modul cum este condusă, afirmând că „el încă n'a vâduț așa ceva”.

Examenul de maturitate la școlele ev. luth. din Sibiu a decurs în 18 și 19 l. e., sub conducerea consilierului ministerial Gustav Heinrich, prof. la facultatea filosofică din Budapesta. Între cei promovați sunt și următorii români: cu eminentă Ales. Vasilie; cu bine Ilarie Sas și Victor Comșa; cu îndestulitor Ioan Popp și Ioan Pisso. La școlele reale a trecut cu bun succes abiturientul Traian Mihaiu.

Ordinea examenelor la școla elementară de fete a „Reuniunii femeilor române din Sibiu”, la finea anului școlariu 1896/7. Sâmbătă, în 14/26 Iunie, însainte de améđi: dela ôrele 8—9 religiunea; dela 9—10

limba română; dela 10—11, comput cu clasele I, II, III și IV; dela 10—11½ limba maghiară cu clasele II, III și IV; dela ôrele 11½—12 limba germană cu clasele III și IV, limba franceză cu clasa IV și geografia cu clasa IV.

Duminea, în 15/27 Iunie la 11 ôre declamări, cântări și încheierea solemnă a anului școlariu.

Sibiu, 4 Iunie 1897.

Diracțiunea.

* * *

Nou despre starea sâmenăturilor.

Din părțile Devei ni-se scrie: grânele de tómnă sâmenate de timpuriu s'au desvoltat fôrte bine, ba din cauza deselor ploii, cari au promovat prea de timpuriu desvoltarea lor pe multe locuri au și căduț.

Sâmenatul cucuruzului s'a întârziat, din care causă multe locuri destinate pentru acest product au rămas necultivate.

* * *

Post de notar. Atragem atențiunea celor competenți asupra concursului publicat în numărul de față al điarului nostru, referitor la postul de notar din comuna curat românească Mohu, comit. Sibiuului.

Cronică din Zarand.

Zarand, la finea lui Maiu 1897.

Sciri economice. — Donațiuni. — Alegeri de notari. — Mai mult interes. — Asil de vâra.

Începând dela Duminea Tomii, în întreg ținutul Zarand, ploile se țin córdă mai în fie-care đi. În đilele din urmă ale lui Maiu, au căduț ploii torențiale, cu furtune și ruperi de nori. Aprôpe tôte vâile au esundat acoperind șesurile cu nâmol — nimicind ierburile, și făcând imposibilă ararea de cucuruz. La Constantin și Elena, a esundat Crișul alb, pe o distanță de mai mulți kilometri lungime. Începând dela comunele Crisciôr, Brad, nu veđi decât un lac mare de apă. Daunele sunt enorme. Locurile arate dela deluri au fost spălate de ploile torențiale, ăr șesul inundat. Sâmenatul de cucuruz a întârziat, și multe locuri au rămas nelucrate, din cauza ploilor. Sâmenatul de primăveră s'a făcut în cele mai nefavorabile împregiurări. Cucuruzul e împilit și plin de buruene, tot astfel și alte sâmenături de primăveră. De săpat nici vorbă nu e. Speranța în o recoltă și numai mediocră e aprôpe nimicită. Singur numai grânele promit cevași. În astfel de împregiurări prețul cucuruzului se ridică repede. Dela 95 cruceri măsura la 30 litre s'a ridicat la 1 fl. 20 cr. și tinde spre urcare. Đeci de vagône de cucuruz se desfac în piața Bradului pe fie-care săptămână — fiind aduse cu deosebire din comitatul Aradului.

O donațiune! În 14/26 Maiu s'a desfăcut și cetit la judecătoria din Baia de Criș testamentul unui econom, Zacharie alias Ferencz Verner, carele și-a testat mai totă averea — la 3000 fl. v. a. — pe sâma gimnasiului român gr. or. din Brad. Amintesc cazul în public, căci e raritate un astfel de testament. Memoratul econom — némț după tată — romanisat, aparține bisericii romano-catolice. mama-sa însă e română gr. or.; a avut și rudeni. Trăind singur și neavând familie, la îndemnul preotului nostru I. Jurca din Cebea, s'a resolt și în tótă regula și-a testat averea la gimnasiu, preferind a-și lăsa rudeniile nemulțumite. Faptul vorbesce de sine și n'are lipsă de comentarii!

Fără voie trebuie să-mi revoc în memorie pe mulți, cari trăind și inavutându se pe spatele nației, la mórte însă își uită cu totul de ea. Casul donațiunei lui Verner, mă face să reflectez la un abus, carele adese îl întimpinăm în comunele noastre, nu numai aci în munți, dar și în alte părți locuite de Români. Se află între creștinii nostri ômeni evlavioși, fără familie, cari își manifestă dorința de a lăsa câte cevași pe sâma bisericii său a școlei, sub condiția de a li se face anumite slujbe în sânta biserică. Nu odată însă bunăvoința astorfel de donatori este exploatată prin unii preoți, și în loc ca donațiunea să trecă pe numele bisericii ori a școlei, trece pe numele persoanei respective pe basa titlului, că densul îndeplinește anumite funcțiuni. Abusul e condamnabil și sinódele noastre protopopesci ar trebui să fie cu luare aminte asupra acestei împregiurări,

și atunci ar fi mai dese donațiunile la biserici și școli, și mai rari donațiunile făcute „ad personam“.

In prima jumătate a luni Maiu, în pretura Băiei de Criș s'au întemplat două alegeri de notari cercuali.

Atât în cercul Cebei, cât și în cercul Tomesci, ambele curat române, s'au ales doi Maghiari.

In Cebea s'a retras în pensiune notariul român, deși era apt de lucru, ăra în Tomesci a fost pus în pensiune notariul maghiar neapt de lucru. Dureros e, că notarii români dispar în pretura Băiei de Criș. Și nici nu e mirare, că notarii români dispar, și

sunt înlocuiți cu străini. Fruntașii nostri de prin comune sunt indolenți — pe alocurea — până la extrem.

Și ăta pentru ce:

Protopretorele fiind interesat de a-și pune notar un om de al său, escrie concurs numai în fôia comitatului „Hunyad“, care nu o cetesce nime afară de comitat, și cu atât mai puțin Români din comitat. Nime însă din reprezentanțele comunale nu întrevine, ca concursul să se publice și în vre-o fôie română, ca astfel să pôtă concura și români. Ba ce e mai mult, nime nu și ia osteneala, ca cel puțin prin o notiță în diarele române să atragă atențiunea tinerilor români cu pregătire de notari, ca să pôtă concura.

Așa se întemplă, că competezză numai Maghiari, în cercuri curat române.

O atare indolență din partea inteligenței nôtre, în respectivele cercuri, e nescusabilă, întemple se ea în Zarand, ori Bănat, ori airea. Mai multă energie! Mai mult interes față de proprii nostri fii, cari se pregătesc pentru rentabila carieră de notariu.

Cu 1 Iuliu st. n., pe lângă școlă nôtă gr. or. din Brad se va ține „asil de veră“. Remunerațiunea în sumă de 58 fl. v. a. o va solvi comuna politică. Totodată se institue „asil de veră“ și pe lângă școlă maghiară de fete, tot cu aceeași remunerație. Probabil, că conducerea asilului nostru o va lua asupra-și

învătătoarea, ăra la școlă maghiară se afirmă, că va veni o conducătoare diplomată, fiind-că se intenționezză înființarea de asil permanent.

Corespondentul.

Nr. 4045/97
fsrb.

[77] 2-3

Pályázati hirdetés.

Moh nagyközségben a jegyzői állás betöltendő és felhivatnak pályázni kívánók, hogy folyamodvényaikat f. évi Junius hó 28-áig alólírottnál nyujtsák be.

Nagyszében, 1897-dik évi junius hó 11 én.

A járási főszolgabíró:
Fabritius.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1897.

Table with multiple sections: Budapesta — Predeal, Budapesta — Arad — Teiuș, Budapesta, gara de vest — Orșova — Verciorova, Cucerdea — Oșorheiu — Reg. s. s., Copșa-mică — Sibiu — Avrig — Făgăraș, Ghiriș — Turda, Sibiu — Cisnădie, Brașov — Zernesci, Simeria (Piski) — Hunedóra, Brașov — Chezdi-Oșorheiu, Murăș-Ludoș — Bistrița, Arad — Timișoara, Simeria (Piski) — Petroșeni — Lupeni, Sighișoara — Odorheiu. Each section contains train schedules with columns for train type, departure/arrival times, and fares for different categories of passengers.

Notă: Orele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti din sus în jos cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerele cele grase însemnă orele de noapte.